

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **Základní organizace evid. č. 20 - 0135 - 3805 Odborového svazu státních orgánů a organizací**, se sídlem Bouzov 8, Bouzov, adresa pro doručování: Tylova 1, Olomouc, zastoupena Mgr. Pavlem Batěkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 394/17, Praha 8, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Pplk. Sochora 27, Praha 7, zastoupeného JUDr. Martinem Vlčkem, CSc., advokátem, se sídlem Anglická 4, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2006, č. j. 8 Ca 54/2006 - 27,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobkyně, advokátu Mgr. Pavlu Batěkovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 5712 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Shora uvedeným usnesením Městského soudu v Praze bylo řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2006, zn. cs00496/06 CJ02175/06UOOU, zastaveno v souladu s ustanovením § 62 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), na základě návrhu žalobkyně ze dne 26. 5. 2006 na zastavení řízení, a to z důvodu uspokojení žalobkyně, jak k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ze dne 17. 5. 2006, č. j. 8 Ca 54/2006 - 23, výslovně sdělila.

Stěžovatelka byla řádně poučena, že kasační stížnost proti uvedenému rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po doručení rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s.

Jak vyplývá z obsahu soudního spisu, stěžovatelka poté, kdy usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2006, č. j. 8 Ca 54/2006 - 27, které bylo stěžovatelce doručeno 12. 7. 2006 a nabylo právní moci dne 13. 7. 2006, bylo řízení zastaveno v souladu s § 62 odst. 4 s. ř. s. na základě návrhu žalobkyně na zastavení řízení ze dne 26. 5. 2006, a to z důvodu uspokojení žalobkyně, jak k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. ze dne 17. 5. 2006, č. j. 8 Ca 54/2006 - 23, výslovně sdělila, obrátila se stěžovatelka na soud s dalšími podáními. V podání ze dne 14. 7. 2006, zn. 113/2006, označeném jako „Zpětvzetí návrhu“ stěžovatelka uvedla, že bere zpět svůj návrh

zn. 87/2006 ze dne 26. 5. 2006 jako zmatečný (uvedená spisová značka nekoresponduje s uvedenými účastníky řízení) a navrhuje, aby soud zrušil své usnesení č. j. 8 Ca 54/2006 - 27, ze dne 30. 6. 2006, s tím, že Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových jako žalovaný ve sporu sp. zn. 8 Ca 54/2006 žalobkyni neupokojil poskytnutím požadované informace a k zastavení řízení tedy není podle jejího mínění důvod. Podání ze dne 15. 7. 2006, zn. 116/2006, doručené soudu 19. 7. 2006, bylo stěžovatelkou označeno jako 1) „Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného“ a 2) „Vyčíslení nákladů řízení“. Následně bylo městskému soudu doručeno dne 13. 11. 2006 podání ze dne 10. 11. 2006, zn. 173/2006, označené jako „Námítky k průběhu řízení“, v němž stěžovatelka odkazuje na obě shora citovaná podání ze dne 14. 7. 2006 a 15. 7. 2006 s tím, že pro vady řízení nesouhlasí se stanoviskem soudu ze dne 19. 10. 2006, č. j. 8 Ca 54/2006 - 33, jež reaguje na její podání z 15. 7. 2006, ve kterém je stěžovatelka informována soudem, že soud neshodí názor stěžovatelky o trvání řízení a má řízení za pravomocně ukončené. Stěžovatelka má za to, že v předmětném podání upozornila na nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., i když tak nečiní výslovně, a s odkazem na znění § 41 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. upozorňuje, že rozhodující je obsah podání, nikoliv jeho označení. Z uvedených důvodů má stěžovatelka za to, že ve smyslu ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. běží lhůta k odstranění vad kasační stížnosti učiněné podáním zn. 113/2006 ze dne 14. 7. 2006. Současně stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků z důvodu její finanční situace, jež je soudu známa, a požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Poté, kdy Městským soudem v Praze byla kasační stížnost ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí, tento soud ji vrátil Městskému soudu v Praze k odstranění vad kasační stížnosti postupem podle § 108 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud uvedl, že je zapotřebí vyzvat žalobkyni, aby sdělila, zda některé z podání ze dne 14. 7. 2006 (č. l. 29) a podání ze dne 10. 11. 2006 (č. l. 34) lze považovat za kasační stížnost či obě podání jsou kasačními stížnostmi. Pokud ano, pak je nutno odstranit vady podání ve věci kasační stížnosti ve smyslu ust. § 108 odst. 1 s. ř. s., a dále bude muset být rozhodnuto o žádosti žalobkyně ze dne 10. 11. 2006 o ustanovení advokáta a osvobození od soudních poplatků. Dále je nutno, aby žalobkyně vysvětlila, kterou žalobu mínila vzít zpátky, zvláště když ve svých podáních uvádí vždy jiného žalovaného: Úřad pro ochranu osobních údajů - Národní památkový ústav - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Stěžovatelka reagovala na výzvu soudu ze dne 5. 3. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 48, a opakovaně ze dne 18. 4. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 61, přípisem ze dne 11. 5. 2008, zn. 100/2008, v němž pouze uvedla, že soud má posuzovat podání podle jeho obsahu. Poté byl stěžovatelce k její žádosti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 68, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát, který podal podání ze dne 1. 7. 2008 označené jako „Doplnění kasační stížnosti ze dne 14. 7. 2006“.

Následně Městský soud v Praze po odstranění vad kasační stížnosti ve smyslu shora uvedené výzvy předložil kasační stížnost se spisem Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že ani z jednoho se shora citovaných podání nelze dovodit, že se jedná o kasační stížnost a není jako kasační stížnost výslovně označeno. Teprve z podání ze dne 1. 7. 2008 ve věci „Doplnění kasační stížnosti ze dne 14. 7. 2006“, učiněném advokátem Mgr. Pavlem Bařkem, který byl stěžovatelce k její žádosti ustanoven zástupcem pro řízení o kasační stížnosti usnesením městského soudu ze dne 27. 5. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 68, lze dovodit, že se jedná o kasační stížnost, a protože toto podání došlo soudu téměř po dvou letech od doručení napadaného usnesení, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že stěžovatelka

k výzvě soudu ze dne 5. 3. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 48, a opakovaně ze dne 18. 4. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 61, aby sdělila ve stanovené lhůtě, zda podání ze dne 14. 7. 2006 či podání ze dne 10. 11. 2006 lze považovat za kasační stížnost, i když jako kasační stížnost označena nejsou a současně aby vysvětlila, kterou žalobu mínila vzít zpátky, v přípisu ze dne 11. 5. 2008, zn. 100/2008, toliko uvedla, že soud má posuzovat podání podle jeho obsahu. Ačkoliv byla stěžovatelka opakovaně vyzvána, aby uvedla, zda chtěla kasační stížnost podat, tak toto výslovně neuvedla s odkazem, že podání má být soudem posuzováno podle obsahu, a to i přes to, že uvedené vytýkala Městskému soudu v Praze ve svých podáních.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovatelce byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2008, č. j. 8 Ca 54/2006 - 68, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby po 2100 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v písemném podání soudu ve věci doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 7. 2007, a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 912 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 5712 Kč. Odměna za účtovaný úkon spočívající ve studiu spisu nebyla ustanovenému zástupci přiznána. Nejvyšší správní soud v této souvislosti poznamenává, že studium spisu nelze považovat za úkon, za který by byla ustanoveným zástupcům obecně přiznávána odměna. Opačný případ nastává, pokud doplnění kasační stížnosti opodstatněně reagovalo na skutečnosti zjištěné studiem spisu, s nimiž se jinak mohl ustanovený advokát pro důsledné hájení práv a zájmů stěžovatele seznámit pouze problematicky. V daném případě soud důvodnost studia spisu s ohledem na skutečnost, že se jednalo o zastavení řízení v souladu s ust. § 62 odst. 4 s. ř. s. na základě návrhu žalobkyně, neuznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu